

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 132/2007

Ședința publică din 29 iunie 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE : NICOLAE OLTEAN

GREFIER : LILIANA FILIMON

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de contestatoarea S.C. [redacted] SRL în contradictoriu cu intimatele **ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BISTRITA, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE și BANCA COMERCIALĂ HVB ȚIRIAC - SUCURSALA BISTRITA**, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă nici una dintre părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care văzând excepțiile ridicate de părți în cursul judecării cauzei, respectiv excepția tardivității acțiunii introductive, precum și excepția lipsei calității procesuale pasive a A.F.P. municipiului Bistrița și a Băncii Comerciale HVB Țiriac, constatând că reclamanta contestatoare prin scriptul depus la fila 42 a solicitat respingerea tuturor excepțiilor, precum și lipsa părților la acest termen, tribunalul se pronunță asupra tuturor excepțiilor ridicate, după cum urmează.

Respinge excepția tardivității acțiunii în contencios ridicată de intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud, cu motivarea că actul contestat în prezenta acțiune a fost comunicat la 25 aprilie 2006, iar acțiunea a fost introdusă la Judecătoria Bistrița în data de 03 octombrie 2006, respectiv în termenul de 6 luni prevăzut de art. 11 din Legea nr. 554/2004. Sesizarea în termen legal a altei instanțe decât cea competentă nu poate constitui temei de constatare a introducerii tardive a acțiunii în contencios, termenul de sesizare fiind cel în care acțiunea a fost depusă la instanța incompetentă.

În ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița și a Băncii Comerciale HVB Țiriac, tribunalul constată că excepțiile sunt întemeiate și le admite. A.F.P. municipiului Bistrița nu are calitate procesuală pasivă în cauză deoarece Decizia nr.18/2006, a cărei desființare se cere a fost emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud prin Biroul de soluționare a contestațiilor. A.F.P. Bistrița are atribuțiuni de executare silită a actului de impunere și nu de soluționare a contestațiilor, astfel că – legalmente – nu poate avea calitate procesuală pasivă în litigiul în care se soluționează modul de rezolvare a contestației în faza administrativă. Ca organ de executare, A.F.P. Bistrița poate fi prezentă într-un litigiu ce poartă asupra executării silite propriu-zise sau asupra titlului executoriu, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 169 Cod procedură fiscală.

Contrar susținerilor contestatoarei, tribunalul constată lipsa calității procesuale și a Băncii Comerciale HVB Țiriac, deoarece în raport de obiectul litigiului redus judecării, terțul poprit din dosarul nr.1785/2006 al Judecătoria Bistrița, nu poate fi parte în această cauză.

Tribunalul, constatând că nu mai sunt cereri de formulat, declară închisă faza probatorie, cauza rămânând în pronunțare.

TRIBUNALUL

Deliberând constată:

Prin contestația la executare înreg. la Judecătoria Bistrița sub nr.1785/112/2006 contestatoarea SC [redacted] SRL a solicitat „scoaterea din vigoare pentru motive de nulitate și nelegalitate” a procesului verbal de impunere din 23.04.2004, a deciziei de impunere fiscală nr.2229120500/29.12.2005 și a deciziei nr.18/22.03.2006 emise de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud.

Prin încheierea de ședință din 9 februarie 2007 Judecătoria Bistrița a disjuns petitul privind contestația formulată împotriva deciziei nr.18/2006 de celelalte petite. Constatat necompetența materială a instanței în a judeca petitul referitor la decizia nr.18/2006 și prin sentința nr.539/2.02.2007 și a declinat competența în favoarea Secției de contencios administrativ a Tribunalului Bistrița-Năsăud, cu motivarea că în fapt s-a contestat un act administrativ.

La Secția comercială și de contencios administrativ al Tribunalului Bistrița-Năsăud s-a înregistrat acțiunea în anulare a Deciziei nr.18/2006, sub nr.426/118/2007, prezenta instanță constatând că este competentă să hotărască asupra cererii de anulare a actului administrativ, s-a investit cu soluționarea cauzei și a dispus administrarea probatoriului.

Acțiunea reclamantei a fost precizată în sensul că s-a susținut nulitatea și nelegalitatea deciziei nr.18/22.03.2006 (f.3 și 4), motivându-se că în mod greșit a respins D.G.F.P. Bistrița-Năsăud ca tardivă contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr.2229120500/29.12.2005 deoarece „contestația de fond formulată împotriva procesului verbal de control din 2004, pe cale administrativ fiscală la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud în dos.nr.60/2004 a conservat termenul contestației împotriva accesoriilor fiscale derivate din acel proces verbal în mod implicit...”. Mai susține reclamanta, că excepția trebuia unită cu fondul (și invocă at.137 Cod proc.civilă), că din moment ce penalitățile și dobânzile reprezintă accesorii ale impozitelor și taxelor, soluția ce se impunea era cea de suspendare a rezolvării contestației și că neprocedând astfel „s-au emis acte de procedură nule, vizate de at.105 Cod proc.civilă, pentru încălcarea art.2 pct.1 lit.a și c, art.17 și art.164 Cod proc.civilă”. În sfârșit, s-a mai susținut și că decizia atacată este „vădit neîntemeiată și esențial nelegală”, dar nu s-au făcut aserțiuni suplimentare pe marginea acestei susțineri.

În cursul soluționării contestației instanța a constatat existența unui incident procedural privind reprezentarea reclamantei. La primul termen de judecată, pentru reclamantă s-a prezentat, (cu delegație semnată și ștampilată de administratorul societății) consilier juridic [redacted] ale cărui susțineri s-au consemnat în încheierea de ședință sub rezerva efectuării dovezilor de reprezentare legală impuse de statutul profesiei. Ulterior, acest mandatar a dovedit calitatea de angajat (consilier juridic f.36.37) la societatea contestatoare. Pentru a asigura o reală exercitare a

drepturilor procesuale ale reclamantei instanța a dispus ca actele de procedură să fie comunicate la sediul societății și partea să fie înștiințată cu privire la incidentul procedural, solicitându-i-se să își exprime poziția față de excepțiile ridicate de celelalte părți.

În condițiile de mai sus, acțiunea a fost precizată și reprecizată (f.32-35 și f.42), fiind însă vădit că – în alte forme de exprimare – reclamanta a formulat aceleași cereri de anulare a deciziei nr.2229120500/29.12.2005 și a deciziei nr.18/22.03.2006 emise de DGFP Bistrița-Năsăud, precum și „desființarea actelor administrative contestate”, invocând nulitatea celor două decizii pentru „neaplicarea excepției de conexitate”, iar pe de altă parte susținând că la soluționare s-au aplicat greșit dispozițiile de drept material, după care s-a procedat la „urmărirea de sume nelămurite și nedatorate”.

Prin întâmpinare (f.43-47) Direcția generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a solicitat să se constate că acțiunea în contencios administrativ este formulată tardiv și că petitul de constatare a deciziei nr.2229120500/29.12.2005 este inadmisibil. În subsidiar, s-a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu motivarea că în mod temeinic și legal s-a respins contestația formulată împotriva actului de impunere prin decizia nr.18/2006, deoarece această contestație s-a introdus tardiv.

Administrația Finanțelor Publice al mun.Bistrița a depus întâmpinare (f.48-51) și a solicitat să se constate lipsa calității procesuale pasive a instituției, necompetența tribunalului în soluționarea capătului de cerere privind decizia de impunere fiscală nr.2229120500/29.12.2005, iar în subsidiar să se respingă ca netemeinic și nelegal petitul referitor la decizia nr.18/22.03.2006. Verbal, s-a solicitat să se constate și lipsa calității procesuale pasive a Băncii Comerciale HVB Țiriac.

Cu privire la excepțiile ridicate de pârâte, reclamanta a susținut că Administrația Finanțelor Publice a mun.Bistrița și Banca Comercială HVB Țiriac au calitate procesuală pasivă, pentru că – prima – a pus în executare o sumă nelămurită, iar cea de a doua, a executat poprirea. În ce privește excepția de tardivitate a introducerii acțiunii în contencios, reclamanta a susținut că „trebuia rezolvată în condițiile art.137 al.2 Cod proc.civilă, dar aceasta a pronunțat o decizie nulă, absolut prin înfrângerea art.105 al.2 Cod proc.civilă”.

Asupra excepțiilor de mai sus, instanța s-a pronunțat în ședința publică din 29 iunie 2007, conform cu soluțiile și cu motivarea menționată în practica prezentelor sentințe.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată în fapt că prin decizia nr.2229120500/29.12.2005 (f.68-70 dos.nr.48/2006, Biroul de soluționare a contestațiilor de pe lângă DGFP Bistrița-Năsăud) organele de control fiscal au stabilit în sarcina SC [redacted] SRL accesorii aferente obligațiilor fiscale pentru anul 2005 și pentru anii precedenți în cuantum de [redacted] lei. Această decizie a fost atacată pe cale administrativă cu contestație, care a fost rezolvată de Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP BN, prin decizia nr.18/2006 respingându-se contestația ca nedepusă în termen.

Pentru a se pronunța în modalitatea de mai sus organul administrativ a reținut că decizia nr.2229120500/29.12.2005 a fost comunicată administratorului societății în data de 29.12.2005 și că societatea a depus contestație (prin același administrator) în data de 31.01.2006, depășindu-se termenul de 30 zile prev.de art.175 al.1 Cod

In conformitate cu disp.art.180 al.2 Cod proc.fiscală, decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar conf.art.188 al.2 din același cod, aceste decizii pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă.

In speță, SC _____ SRL _____ a formulat contestație la executare împotriva titlului constituit din decizia nr.2229120500/2005, contestație înregistrată sub nr.7360/C/2006 (nr.vechi), respectiv nr.1785/112/2006 la Judecătoria Bistrița (acvirat pe cale scurtă), în data de 3 octombrie 2006. Prin contestație s-a solicitat anularea titlului executoriu dar și a deciziei administrative prin care s-a respins contestația formulată împotriva actului de impunere, astfel că se constată că sesizarea instanței s-a făcut cu respectarea termenului prevăzut de lege, după cum prezenta instanță s-a pronunțat anterior judecării cauzei în fond.

Verificând decizia nr.18/2006 emisă de Biroul de soluționare al contestațiilor de la DGFP Bistrița-Năsăud, în baza art.188 al.2 Cod proc.fiscală, tribunalul urmează să respingă acțiunea în contencios administrativ ca neîntemeiată.

Temeinic și legal s-a stabilit în faza administrativă de soluționare a contestației că la data de 29.12.2005 administratorul societății a semnat de primirea deciziei de impunere și că depunerea contestației la data de 31 ianuarie 2006 este tardivă față de termenul de 30 de zile prev.de art.175 al.1 Cod proc.fiscală.

In cursul judecării litigiului în faza administrativă cât și în faza judecătorească, acest aspect nu a fost contestat, iar susținerile privitoare la conexitatea acelei cauze cu cea din dos.nr.2746/CA/2004 a Tribunalului Bistrița-Năsăud (în care s-a judecat contestația referitoare la procesul verbal din 23.04.2004) sunt neavenite. Sentința civilă nr.84/11.01.2004 pronunțată în dosarul de mai sus este definitivă și irevocabilă, ori dispozițiile at.164 Cod proc.civilă invocate se referă la cauze care se află în cursul judecării, așa încât cererea contestatoarei de a se lua act de depunerea contestației în termen legal pe motive de conexitate nu poate fi avută în vedere.

In speță, este vorba de contestarea a două acte administrative care – deși sunt emise de același organ administrativ – au fiecare individualitatea lui ce nu poate fi contestată. Procesul verbal de constatare a obligațiilor fiscale încheiat la 23.04.2004 (taxe și impozite) atacat la DGFP Bistrița-Năsăud și apoi la Tribunalul Bistrița-Năsăud, respectiv la Curtea de Apel, nu este același cu decizia de impunere nr.2291200500/29.12.2005, acest act referindu-se la accesoriile pentru neplata în termen a obligațiilor fiscale. Evident, tot diferit și bine individualizat este și actul administrativ jurisdicțional (decizia nr.18/2006) prin care s-a soluționat contestația împotriva deciziei de impunere.

Așa fiind, cum contestația s-a dovedit a tardiv introdusă și cum susținerile referitoare la încălcările de procedură nu pot fi legalmente reținute, fiind rezultate din interpretarea eronată a dispozițiilor legale indicate de contestatoare, tribunalul va respinge acțiunea formulată împotriva deciziei nr.18/2006 emisă de DGFP Bistrița-Năsăud, ca neîntemeiată.

In aceeași ordine de idei și cu aceiași motivare privind interpretarea eronată a textelor legale, tribunalul constată că greșit se susține încălcarea dispoz.art.379 al.1 și 2 Cod proc.civilă, art.17 Cod proc.civilă, art.295 al.11 lit.a Cod proc.fiscală, art.22 lit.d Cod proc.fiscală, art.399 și art.400 Cod proc.civilă, art.10 al.1 și 3, art.18 al.1, 2, 3 din Legea nr.554/2004, OG 9/2000, art.137 al.2 Cod proc.civilă și art.105 al.2 Cod

proc.civilă, unele din aceste texte neavând aplicabilitate în speța de față, iar altele susținerile de fapt nu pot fi grevate pe textele legale indicate.

În ce privește petitul indicat sub litera „a” a precizărilor depuse de rec. (f.32), respectiv „contestație la titlul de impunere la plată prin decizia nr.2229120500/29.12.2005”, precum și cel privind constatarea nulității în „aplicarea eronată a dispozițiilor de drept material fiscal, care au dus la stabilirea greșită a bazei de impozitare”, instanța urmează să le respingă ca inadmisibile, întrucât asupra acestor petite s-au pronunțat instanțele competente.

Astfel, cu privire la „contestația la titlu de impunere”, în dos.nr.1785/112/2006 al Judecătorei Bistrița s-a pronunțat această instanță prin sent.civ.nr.747/9 martie 2007, soluția pronunțată fiind atacată cu recurs la Tribunalul Bistrița-Năsăud, (dos.1785/112/2006), cu termen 11 iulie 2007. Procesul verbal de stabilire a obligațiilor fiscale a fost contestat atât pe cale administrativă cât și pe cale judecătorească, instanțele pronunțându-se prin sent.civ.nr.84/11.11.2004, Tribunalul Bistrița-Năsăud, respectiv prin decizia nr.13452/RG/2004 Curtea de Apel Cluj, prin aceea că au stabilit că soluționarea pe fond a contestației administrative se va face în dos.nr.60/2004 al DGFP Bistrița-Năsăud.

În raport de toate cele de mai sus tribunalul urmează să respingă acțiunea contencios formulată împotriva deciziei nr.18/2006 emisă de Biroul pentru soluționarea contestațiilor de la DGFP Bistrița-Năsăud ca neîntemeiată, iar petitel referitoare la anularea procesului verbal din 23.04.2004 și a deciziei nr.2229120500/29.12.2005 ca inadmisibile.

Văzând disp.art.188 al.2 Cod proc.fiscală, precum și disp.art.10, 17 și 18 din Legea nr.554/2004,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTAREȘTE**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC [redacted] SRL cu sediul în [redacted] str. [redacted] împotriva Deciziei nr.18/22.03.2006 emisă de Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul **Direcției Generale a Finanțelor Publice al jud.Bistrița-Năsăud.**

Respinge ca inadmisibile petitele referitoare la anularea procesului verbal de control fiscal din 23.04.2004 și a deciziei nr.2229120500/29.12.2005 emise de Direcția Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 29 iunie 2007.

PRESEDINTE,
Nicolae Oltean

